

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XXI. (XXXVII.) ÉVFOLYAM, 28. SZÁM 2026. JÚLIUS 11.

400 FORINT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Demokráciát diktatúra helyett!

1046.hu

Fotó: vorosmartyszinhaz.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Demokráciát diktatúra helyett!

Emlékeznek Madách szavaira Az Ember tragédiájában? A drámában a „néptömeg” gyakorlatilag azt mondja, hogy nem kellene törvények, szabályok, a forradalom mindenre feljogosít. „Hisz aki gyanús, Már bűnös is, megbélyegezte a Népérzület”.

Eszrevették a Tisza rendkívül agyafúrt és embertelen módszerét? Nyilvánosan megvádolnak vezetőket az állami, a kulturális, a gazdasági életben és biztatják az embereket, hogy direkt erre a célra létesített vonalon jelentsék az államnak, amit tudnak róluk. Más esetben leváltanak első embereket és biztatják a szakszervezeteket, az üzemi tanácsokat, hogy adják elő valós vagy nem valós sérelmeiket. Forradalom, illetve, pardon, rendszerváltás van, érvényesüljön a „népérzület”!

A módszer hatásos. Mindenki szeretne előbbre lépni, de legalább megőrizni a saját szemétdombját. Gyerünk, öntsük rá a világra 16 év sérelmeit. A végére akár egy jó kis vádirat is kikerekedhet belőle, de ha nem, akkor is meg lehet hurcolni bárkit, bárki életét ketté lehet törni.

Az embereket gyakran a legalantasabb érzések vezérik: a káröröm, a bosszúállás, a „gyönyörködés” mások lejáratásában, szenvedésében, kínzásában, sőt kivégzésében. És a módszer se bonyolult: egy kis besúgás, egy feljelentés, vagy ahogy „A tanúból” tudjuk „egy komoly, névtelen feljelentés, géppel írva”. S már is megy a demokrácia a maga útján.

Még 1976-ban hangzott el a rádióban Szilágyi György félelmetesen őszinte verse: „Hanyas vagy?” „Ít egyszer az életben mindenkinek kihúzták a politikai nyereszámát. Itt egyszer az életben mindenki leszámolhatott az ellenségével. Itt a leszámolóval is leszámoltak. Ez egy kis ország. Olyan, mint egy nagy család. Ebben a városban több feljelentés futott be a Gestapóhoz, mint a többi európai nagyvárosban együttvéve!” Rólunk szól, magyarokról, emberekről.

A néppel el kell hitetni, hogy ő „köz.” „A valódi és független közmédia minden magyar közös ügye” – mondják. Hát nem gyönyörű? Ezentúl te, a nép, azaz a „köz” fogod eldönteni, hogy milyen filmek legyenek. Te döntesz arról, hogy a híradó az oroszokat támogassa vagy az ukránokat, a fiú-lány szerelmet népszerűsítse, vagy a fiú-fiú, lány-lány vagy netán más cizelláltabb párkapcsolatokat. Mivel a „köznek” több tagja van, nyilván szavazni fogunk, és az egész rohadtul átlátható lesz. Na, most, ahogy gyerekkoromban mondták, ennél a pillanatnál ébredsz fel, mert a bilibe lóg a kezed.

A diktatúra legfélelmetesebb eszköze nem a rendőrség, még csak nem is az alkotmányvédelem, ahogyan manapság a belső politikai

elhárítást nevezik. Ezek csak akkor működnek, ha az emberek félnek tőlük, illetve van bennük készség az együttműködésre.

A Gestapo azért működött jól, mert tömegeket tudott besúgóvá tenni. Tömegekkel tudta elhitetni, hogy ezzel a birodalom, a nemzet érdekeit szolgálják. És mivel ezt tömegek tudták, tömegek féltek is tőle.

A Tisza-kormány totális tisztogatást hajt végre. Az emberek legaljasabb tulajdonságaira építik a diktatúrát.

Intézményi vizsgálatokat, szigorú átvilágításokat hirdetnek, például a Magyar Kultúráért Alapítványnál. Az átvilágításhoz partnerek, tanúk kellene. Olyan dühös és sértett emberek, mint maga a kormány feje. De mindjárt meglengetik a mézes madzagot is: „rendezik a közgyűteményi dolgozók jövedelmi viszonyait.”

A színészek, a kultúra más munkásai máris egymás torjának estek. A kormány pedig hülyít mindenkit, mondván „a jövőben politikai lojalitás helyett szakmai szempontokra, átláthatóságra és a szektor szereplőivel folytatott valódi párbeszédre építik a kulturális kormányzást.”

Vagy itt van az ügynökakta-ügy. Tessék mondani, kit fognak leleplezni? A szocialista rendszer államát? Arról már mindenki mindent tud. Akkor tehát azokat kell leleplezni, akik besúgtak valakiket. Kiket igyekezett beszervezni az állambiztonság? Nyilván nem a Május 1 Ruhagyár varrónőjét vagy a Ganz-MÁVAG lakatosát. Írókat, jogászokat, értelmiségieket, a külkervállalatok jól kereső embereit próbálták rábírn.

Ezek egy része ma is itt él. Mások már nem élnek, de gyermekeik, unokáik nagyon is jól élnek, sőt magas tisztséget is betöltethetnek. Az ügynökakták közlése nem a demokrácia eszköze, hanem az értelmiségi elit egymás közötti undorító harca.

A Tisza-kormány diktatúrát épít, nem demokráciát. Tisztelet helyett megalázza a népet, saját játékszerévé teszi. Bizalom helyett félelmet, segítség helyett kiszolgáltatottságot teremt. A köz, a nép mind-mind csak látzat. A valóság a bosszú, a leszámolás vágya.

A diktatúra ott kezdődik, hogy az emberek félni kezdenek. A demokrácia nem azt jelenti, hogy mindent szabad. Azt jelenti, hogy ha betartok bizonyos játékszabályokat, nem kell félnem. Nem félek a rendőrtől, a bíróságtól, az önkormányzattól, a sajtótól, a közösségi oldalaktól. Nem félek, mert tudom, hogy a játékszabályokat ők is betartják. A demokrácia jelenti azt is, hogy ha sérelem ér a fentiek részéről, számíthatok valaki érdemi védelmére és segítségére.

Ne féljünk, maradjunk emberek! Egyetlen diktatúra sem örök!

Kína: nagy lehetőségek és nagy kihívások

„Kína fejlődése jelenleg olyan szakaszban van, amikor a stratégiai lehetőségek kockázatokkal és kihívásokkal együtt járnak, és egyre több a bizonytalan és kiszámíthatatlan tényező. Mindig készen kell állnunk arra, hogy ellenálljunk az erős szél és a tomboló hullámok, sőt akár a heves viharok jelentette komoly próbáknak” – mondta Xi Jinping elnök a KKP 105. születésnapja alkalmából rendezett ünnepségen. Elengedhetetlen, hogy mi, a párt tagjai, soha ne felejtsük el eredeti törekvésünket és alapító küldetésünket, hogy mindig szerények, körültekintőek és szorgalmasak maradjunk, és hogy legyen bátorságunk és képességünk a küzdelem folytatására” – tette hozzá.

A tét a kubai forradalom

„Elsősorban a forradalom megmentéséről van szó” – hangsúlyozta Miguel Díaz-Canel Bermúdez, a Kubai Kommunista Párt Központi Bizottságának első titkára és a Köztársaság elnöke, amikor felszólalt a Minisztertanács legutóbbi ülésén. „Egy bonyolult dilemmával állunk szemben, amelyet azonban megoldhatunk: hogyan biztosítsuk a szocialista építkezés folyamatának folytonosságát egy kis Karib-szigeten, amelyet az emberiség történelmének leghosszabb blokádjá szűjt, a világ leghatalmasabb nagyhatalmának részéről” – figyelmeztetett az államfő.

Az ukránok átverték a magyar kormányt

Dmitrij Lubinszkij orosz külügyminiszter-helyettes kijelentette: „a nemrégiben kötött magyar-ukrán megállapodások kapcsán nehéz megítélni azokat a vonatkozó dokumentumok nyílt hozzáférése hiánya miatt. Amennyire tudjuk, így Magyarországon is, megalapozott gyanú merül fel azzal kapcsolatban, hogy a Zelenszkij-rezsim megszerezte, amit akart (Budapest visszavonta a vétőt a 90 milliárd dollár összegű uniós hitel és pénzügyi támogatás ügyében), valamint az európai integrációs tárgyalások megkezdésekor is elfelelti ígéreteit. Mindeközben Ukrajnában az emberi jogi szférában folyamatosan lealacsonyító a helyzet.” Magyarul: senki nem látta azokat a papírokat, amelyekre a Tiszakormány hivatkozik. Az ukránok átverték a magyar kormányt.

Duma-választások: lendületben a kommunisták

Az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártja (KPRF) benyújtotta a szeptemberi parlamenti választáson való induláshoz szükséges aláírásokat. A KPRF mind a 225 egyéni választókerületben indít jelöltet. Az országos listán 333 név szerepel. A jelöltek átlagéletkora 49 év.

Hanyatlík Németország, pusztul a vasút

Fotó: berliner-zeitung.net

A kapitalizmus válsága mindenütt felüti a fejét. A német vasút (DB) Németország hanyatlásának jelképe – állítja a Berliner Zeitung. A távolsági járatok 40 százaléka késik. A DB évente 156 millió euró kártérítést fizet. 2025-ben a német vonatok 67 évnek megfelelő időtartamot késtek. Tavaly 20 milliárd eurót költöttek a sínek korszerűsítésére, de gyakorlatilag semmi sem változott. 1914-ben a német vasútvonalak hossza 64 ezer km volt, és a vasút tökéletesen működött. Ma 33 ezer km hosszú hálózattal nem bírnak.

Tisza: előre Amerikáért!

Magyar Péter kormány nem sokáig teketóriázott. Gyorsan átvette az előző kormány örökségét. Nem imádja Trumpot, de imádja Amerikát. Mindig mondtuk: Amerika csak a saját érdekei alapján cselekszik, nem Magyarország érdekli. A Tisza-kormány ahelyett, hogy enyhítené az amerikai függőséget, rárak egy-két lapáttal.

BELFÖLD

Csapjunk le a kispénzű emberekre!

Az Európai Unió július 1-jétől három eurós vámilletéket vezet be minden, az EU-n kívüli országból érkező csomagban található termékre. Ez tovább drágítja az olyan online platformokról történő vásárlást, mint a Temu, az AliExpress vagy a Shein. A Temutól nem milliárdosok rendelnek, hanem a kispénzű emberek. Most őket adóztatja meg az EU és vele együtt a magyar kormány.

Vármegye-ügy: ki nyeri a hülyeségversenyt?

Az Orbán-kormány vármegyét csinált a megyéből élén főispánnal. Semmi értelme nem volt, de sokba került. A Magyar P-kormány visszakeresztel mindent. Ennek sincs semmi értelme, és még többbe kerül. Ki nyeri a hülyeségversenyt? Persze, van még néhány forduló.

Fizessenek az autósok! Drasztikusan drágul a parkolás!

Július 1-jétől már csak mobiltelefonon lehet fizetni a parkolásért a fővárosban, az automatakat leszerelik. Ugyanakkor a díjak drasztikusan, 30-50 százalékkal emelkednek. Megindult az áremelési hullám. A kormány kiadta a jelszót: „rendszer váltás van, mindent szabad!” Te, hülye, budapesti polgár pedig fizess!

Nincs áremelés, csak „díjkorrekció”

Egy év szünet után ismét emelkednek a telekommunikációs szolgáltatások díjai Magyarországon. A Telekom és a Yettel júliustól, a One pedig szeptembertől vezeti vissza az inflációkövető díjkorrekciót, így több millió mobil-, internet- és televíziós előfizetést érinthet a változás. Ha több lesz a számla, és úgy gondolsz, hogy ez áremelés, nagyon tévedsz! Ez „csak díjkorrekció”. Nem ők a hülyék, mi vagyunk a hülyék, hogy bevesszük.

Együtt a NATO ellen Tanultuk az osztályharcot

Lisztes Vince, az Országos Elnökség tagja vezetésével munkáspárti küldöttség vett részt Isztambulban a Török Kommunista Párt (TKP) NATO-ellenes rendezvényén. A küldöttség tagja volt Wittmann Ádám, a párt aktivistája.

A TKP a NATO július 7-8-i csúcsertekezlete idejére Ankarába nemzetközi tanácskozást hívott össze és közös tüntetést terveztek a NATO ellen. A török hatóságok azonban minden tüntetést betiltottak a török fővárosban. A TKP döntött: a tanácskozás és a tüntetés nem maradhat el, de a helyszín legyen Isztambul.

Az isztambuli tüntetésen mintegy kétezren vettek részt, köztük a munkáspárti csapat is. Szinte minden kézben vörös lobogó volt, folyamatosan skandáltak a NATO-ellenes jelszavakat. Lenyűgöző látvány volt, ahogyan a munkáspárti küldöttjeink jelezték. A nagygyűlésen Kemal Okuyan, a TKP főtitkára mondott beszédet, keményen elítélve a NATO agresszív politikáját.

A TKP ugyanebben az időben több török nagyvárosban is rendezett felvonulást. A tiltás ellenére Ankarában is kimentek az utcára. Összetűzésre került sor a

rendőrséggel. Mintegy száz kommunista aktivistát letartóztattak. A TKP komoly sikerként értékeli a párttagok bátor helyállását. A letartóztatott párttagok általában négynapos elzárásra számíthatnak, de a TKP ügyvédei mindent megtesznek a kiszabadításukért.

A Munkáspárt küldöttsége részt vett a többpárti nemzetközi tanácskozáson is. A pártok listáját biztonsági okokból csak akkor hozzák nyilvánosságra, ha már minden külföldi vendég elutazott Törökországból. A tanácskozáson Kemal Okuyan mondott beszédet. A delegációk elítélték a NATO-t, és többen beszéltek Palesztináról, Kubáról, Venezueláról.

A munkáspárti delegáció tárgyalta a TKP képviselőivel. Megerősítették, hogy a Munkáspárt fontosnak tartja a TKP-val való együttműködést. Azonosan ítélik meg a NATO mai politikáját. A TKP osztályharcos tapasztalatai fontos értéket jelentenek a Munkáspárt számára is.

A magyar küldöttség tárgyalta a Német Kommunista Párt (DKP), a Holland Új Kommunista Párt, a Portugál KP delegáltjaival.

KEMAL OKUYAN A NEMZETKÖZI TANÁCSKOZÁSON

ÖSSZEÜTKÖZÉS A RENDŐRSÉGGEL ANKARÁBAN

TÜNTETÉS ISZTAMBULBAN

TÜNTETÉS ISZTAMBULBAN

A szocializmus nem csak álom, reális cél is

Munkáspárti megemlékezés a Nemzeti Sírkertben

Kádár Jánosra emlékezett július 4-én a Munkáspárt a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben. Az idő kedvezett a Munkáspártnak. Az elmúlt hetek hőisége a múlt szombatra enyhült.

A rendezvény némileg szokatlan módon zajlott, mivel a Nemzeti Sírkert ezúttal nem engedélyezte a hangoztatást. Szerencsére a szónokok bírták hangerővel, de a szokásos Internacionálé ezúttal elmaradt.

A temető nem engedélyezte a Munkásmozgalmi Panteon meglátogatását sem, hivatkozva annak rendkívül rossz állapotára. A Munkáspárt hivatalosan jelezte, hogy a Panteon is a nemzeti örökség része, nem lehet „mostohagyerekként” kezelni. Bízunk abban, hogy az idej korlátozó intézkedések nem egy új, szigorító politika első jelei, de mérget nem vennénk rá.

A párt tagjai mellett sok új arcot is fel lehetett fedezni. Szép számban voltak fiatalok is jelen. Többen eljöttek azok közül, akik a közel-múltban csatlakoztak a Munkáspárthoz. Volt, aki a menyasszonyát is elhozta.

Katona Tibor munkáspárti aktivista köszöntötte a résztvevőket és felidézte azokat az eredményeket, amelyet a magyar nép Kádár János idején a szocializmus útján elért.

Ünnepi beszédet Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke mondott.

A beszédek elhangzása után a Munkáspárt Országos Elnöksége és megyei szervezetei, valamint a jelenlévő vendéget megkoszorúzták Kádár János sírját. A megemlékezés résztvevői a hagyományoknak megfelelően koszorút helyeztek el a Munkásmozgalmi Panteonnál is.

Az alábbiakban közöljük Thürmer Gyula nagy érdeklődést kiváltó beszédét.

„Barátaim! Kádár János életéről minden évben megemlékezünk.

Kádár János számunkra egy világot jelképez. Szerettük ezt a világot. Mi építettük, mi dolgoztunk érte. Úgy éreztük, lehet, hogy ez a világ nem tökéletes, de értünk van.

Ebben a világban az ember számított és nem a pénz.

A munkának volt becsülete és nem a vagyonnak.

A tanárnak szava volt és tekintélye. A társadalom vele volt és nem ellene.

A közösség erejében hittünk és nem az egyén uralmában.

Petőfit, Adyt, József Attilát idéztük és nem amerikai posztárokat.

A gyárak nem azért termeltek, hogy profit legyen, hanem hogy az embereknek legyen ruhájuk, bútoruk, lakásuk, ennivalójuk.

Békében éltünk, magyar katonát nem vittek se Afganisztánba, se Koszovóba, se máshova.

Harminchat éve ezt a világot szétrombolták. Minden erővel igyekeznek elvenni tőlünk, kiverni a fejünkből, hogy valaha egy más világ volt itt.

De elvenni nem lehet tőlünk. A szívkben, az agyunkban ma is él. Ha lehet nyíltan, ha nem lehet, akkor sutogva, de elmondjuk a fiataloknak.

Minden évben itt vagyunk. Emlékezünk és emlékeztetünk. Akkoriban szidtuk a szocializmus hibáit. Jót neveltünk, amikor Hofi Géza nevetségessé tette az akkori kiskirályokat, úrhatnám polgárokat, az uborkafára felkapaszkodott hülyéket.

Volt hiba, volt mulasztás, tévedés. De ma már tudjuk: **a legrosszabb szocializmus is jobb, mint a legjobb kapitalizmus.**

Kádár Jánosban a 20. század legnagyobb magyar államférfiját tiszteljük. Nem nevezte magát államférfinak, még politikusnak sem. Pártmunkás vagyok, mondta, a nép ügyét igyekszem szolgálni, amennyire tudom.

1956 – ez volt Kádár János csillagórája. Ha nem dönt, ha úszik az októberi árral, ha rosszul cselekszik, nem jöttek volna nyugodt évtizedek, nem lett volna a hetvenes évek jóléte.

Kádár tudta, hogy 1956 két kérdést is eldönt. Mi lesz, szocializmus vagy kapitalizmus? Független ország lesz Magyarország vagy besorolunk a modern gyarmatok közé?

Az ellenzéki körök és nyugati felbujtók a kapitalizmus felé lökdöstek bennünket. Legyen többpártrendszer, legyen piacgazdaság, jöjjön a nyugati pénz! Akkor is voltak olyanok, mint ma a Tisza-hívők, akik bedőltek a nyugati ígéreteknek. Elhitték, hogy az angolok, a franciák, akik ránk kényszerítették Trianont, most a mi javunkat akarják. Elhitték, hogy a tőkés milliomos, a földesúr jó ember, pedig 12-15 éve még a mi vérünket szívták.

1956-ban a tőkés restauráció irreális vágy volt. Aki ezt választotta, ma lehet ünnepezt mártír, de pusztulásba vitték volna az országot. Amerika, a nyugat felpapríkázta, biztatta őket, de magukra hagyták őket.

Kádár értette, hogy a magyar munkásosztály egyedül nem képes megvédeni a munkásparaszt hatalmat. Tudta, hogy rossz vért szül, ha idegenektől kér segítséget. De vállalta, hogy bírálni, utálni, átkozni fogják ezért, de megtette.

A kádári szocializmus nem szovjet szuronyokon ült. Mi sohasem lettünk szovjet gyarmat. A Szovjetunió nem írta elő, hogy milyenek legyenek a törvények, ahogyan ma az EU teszi. Nem írta elő, hogy mit termeljünk, és mit nem, ahogyan ma az EU teszi. Nem szervezkedett a magyar kormány leváltására sem, ahogyan ezt az EU liberális erői leplezetlenül tették.

Kádár nemzeti egységet teremtett. A többség jól járt a szocializmussal. Kádár nem szűk elitet, még csak nem is középosztályt akart teremteni. A dolgozók, a magyar nép életét akarta magasabb szintre emelni.

Kádár vallotta, hogy a szocializmus nem lehet a szegények társadalma. A szocializmus nem azt jelenti, hogy lemondunk a világ örömeiről és spártai módon készülünk a világforradalomra.

A szocializmus adjon jobb életet, de ne csak keveseknek, mint a kapitalizmusban, hanem mindenkinek! A mértéktelen gazdagodás útjait keresztülvágta. Az állami vagyont nem lehetett büntetlenül megdézsmálni. Nem véletlen, hogy éppen azok lettek a rendszerváltás hirdetői, akiknek kevés volt, amit a szocializmus adott.

A jólét nemcsak a fizetés kérdése. A magyar munkás kevesebbet keresett, mint a nyugati. De nem fizettünk a vízért, a villany- és gázszámla, a lakbér olcsó volt. Ingyen kaptad az egészségügyi ellátást, az oktatást. Mindezért nyugaton fizetni kellett, és ma nálunk is fizetni kell.

Kádár idején a magyar falu virágzott. A magyar paraszt sokat dolgozott, de gazdagodott. Megértette, hogy ha összekapcsoljuk a kis magántulajdont a nagy közösségi tulajdonnal, mindenki jól jár.

A magyar mezőgazdaság stratégiai ágazattá vált. Akkoriban másként gondolkodtak. Nem mehetünk a minigazdaságok útján. Korszerű

termeléshez gépek, nagy területek kellene, egyszóval nagyüzemi gazdálkodás kell. De engedjük a parasztembert, hogy a saját munkájával, a saját gazdaságában, de a nagyüzem segítségével többet termeljen.

A magyar mezőgazdaság új piacokat kapott. Ellátta a magyar embereket tejjel, hússal, gyümölcscsel, mindennel. Nem kellett külföldi cégek inváziója ellen harcolni. Mi vittünk a termékeinket a szocialista országok piacaira.

Csongrádon, a Damjanich utcában, ahol gyerekkorom nagy részét töltöttem, egyre-másra épültek a házak. Előbb vályogból, aztán téglából. Nagynénémnél eleinte a nyári konyhában mosakodtunk, aztán hozzáépítették a fürdőszobát. A döngölt padlóra parketta került. A néprádió mellett megjelent a televízió. Unokatestvérem kijárhatta a gimnáziumot és egyetemre is mehetett.

A nemzeti ipar új és biztos piacokat kapott. Partnereink nem nyeréskedni akartak. A cél nem egymás legyőzése, hanem egymás segítése, a közös boldogulás volt.

Nem volt kérdés, hogy hol adjuk el az Ikarusokat, hova vigyük a Globus termékeit, a Május 1 Ruhagyár női ruháit, a magyar gyógyszereket. Vítettük a Szovjetunióba, az NDK-ba, a többi szocialista országba.

Az sem volt kérdés, hogy honnan veszünk olajat, gázt, nyersanyagokat. A Barátság vezeték akkor épült, és akkor született meg Paks is. A magyar nemzeti ipar bekapcsolódott a szocialista országok együttműködésébe.

Barátaim!

Bennünk él Kádár János, az ember emléke is. A szokásai, az arcvonásai, a gesztusai. Ritkán fordul elő, hogy az emberek, a nép megszeressen egy politikust. Kádárt tisztelték és szerették az emberek.

Kádár nem szerepelni ment az emberek közé, hanem beszélni velük. A 2-es villamosra nem azért ült fel, hogy népszerűbb legyen. Kíváncsi volt az emberekre.

Bízott az emberekben és az emberek bíztak benne.

Manapság ilyen politikus nincs se közel, se távol. Nem akart milliomos lenni, nem voltak drága szokásai. Nem volt külföldi bankszámlája. Nem hagyott vagyont maga után. Ha nevetett, vele neveltünk. Ha beszélt, úgy éreztük, hogy a nevünkben beszél.

Barátaim!

Izgalmas időket élünk. Sötét a világ. Válság van, háború van. Nem látszik a fény, a világosság. Merre

menjünk? Egyáltalán mi lesz velünk, mi lesz a világgal?

Időszerű-e nekünk Kádár Jánosról, a múlt szocializmusáról beszélni? Hiszen Kádár 37 éve nincs közöttünk, és lassan négy évtizede kapitalizmusban élünk. Időszerű-e, kell-e? Értik-e az emberek egy agyonmanipulált, hazugságokra épülő világban?

Egyáltalán reális-e szocialista perspektíváról beszélni nálunk, ahol 3,4 millióan a Tiszára szavaztak? Van-e értelme nekünk egy új társadalom képét felvázolni, vagy a 20. századdal együtt eltűnt a szocializmus is?

Ne nézzetek túlzott optimistának, vagy egyenesen boldognak, de azt mondom: most kezd eljönni a mi időnk! A sötétségben kell lámpát gyújtani és utat mutatni.

Most kell beszélünk a múlt szocializmusáról és a mostani szocializmusról! Most kell alternatívát, megoldási lehetőségeket felvázolni.

A tőkés világ ugyanis totális válságban van. Ha nem változik semmi, az emberiség előbb-utóbb energia nélkül, víz nélkül, ennivaló nélkül marad, és azért, ami még van, élet-halál küzdelem fog folyni, sőt már folyik is.

A világháborúhoz minden nap közelebb kerülünk. Most még egyre távolabb tolják az átléphetetlennek gondolt vörös vonalat, de egy ponton túl senki sem lesz képes megakadályozni a világegést.

A tőkésék nem tudják a megoldást. Nem azért nem tudják, mert buták. Azért nem tudják, mert nincs megoldás. **A kapitalizmus bajait nem lehet kapitalizmussal gyógyítani.**

A tőkésék azt is tudják, hogy az emberek rájönnek erre, kimennek az utcára és jönnek a forradalmak. De nem a tőkésék által pénzelt színes forradalmak, hanem igazi forradalom vörös zászlóval és vörös csillaggal.

A tőkés ma egy dologhoz értenek: manipulálni, hülyíteni a népet, elhitetni, hogy a kapitalizmus mindent megold. Nincs szükség forradalomra, szocializmusra.

A világ választás előtt áll. A világ választani fog. Lehet, hogy nem ma, nem holnap, de választani fog.

Barátaim!

Ez alól mi sem vagyunk kivétel. 2010-ben a tőke hatalomra juttatta a Fideszt, mert a liberálisok válságba sodorták az országot. Nem sok hiányzott ahhoz, hogy nép azt mondja: elég volt, takarodjatok, vigyétek a kapitalizmusotokat is!

Megbukhatott volna a tőkés rendszer. A Fidesz volt a „csodafegyver”. A nyugat akkor is utálta Orbán Viktort, de ő volt az egyetlen, aki a tőke uralmát stabilizálni tudta.

De azóta eltelt 16 év. Az orbáni kapitalizmus tartalékaik kimerültek. Igen, adott a népnek! Adhatott volna többet is, de az már nem kapitalizmus lett volna, az már majdnem szocializmus.

Kiléphetett volna az EU-ból, csatlakozhatott volna az új világrendet akaró országokhoz, de az is túlmutatott volna a tőkés rendszeren.

Orbán nem tudott és nem is akart kilépni a kapitalizmusból. Nem akart továbbmenni, de a nyugat tartott az összeomlástól. Ezt nem engedhette meg akkor, amikor Oroszország ellen háborúra készülnek. Orbánnak mennie kellett.

A nyugat most Magyar Pétertől várja, hogy stabilizálja a tőke uralmát. Erősítse meg a kapitalizmust! Adja vissza, amit a Fidesz elvett a multiktól! Engedje be őket ismét oda, ahonnan Orbán kiszorította őket.

A nyugat példátlan módon beavatkozott a magyar ügyekbe. Legutóbb Hitler tett ilyet, amikor lemondásra kényszerítette Horthy Miklóst és Szálasi Ferencet rakta az ország élére.

A nyugat mossa kezeit. A Tisza bármit megtehet! Felrúghatja a törvényeket, újakat írhat, kiirthatja ellenfeleit. Mindez nem számít.

A lényeg az, hogy Magyarország az EU és a NATO hűséges tagjaként azt tegye, amit a nagyok parancsolnak.

De még fontosabb, hogy a magyar emberek ne lázadjanak fel, eszükbe se jusson, hogy a világot meg lehet változtatni. Adjunk be nekik újabb és újabb adag kábítószert!

Barátaim!

A mi dolgunk igazi „mission impossible”, a lehetetlen küldetés. Fel kell ráznunk az embereket. Fel kell világosítani a dolgozó embereket, segítenünk kell az ébredésüket.

Az áprilisi választások új helyzetet teremtettek. A magyar tőkésosztály legagresszívabb része a nyugat leplezetlen támogatása mellett nyílt diktatúrát teremt. Feladják nemzeti függetlenségünket, a megtörik magyarságunkat. Ha így haladunk, tényleg csak egy kihalófélben lévő etnikai kisebbség leszünk az Európai Unió egyik keleti tartományában.

Legyünk nemzeti függetlenségünk védői! Legyünk a külföldi uralom elleni harc első soraiban!

Leplezzük le a liberális álruhába öltözött fasizmust! Álljunk ki a békéért!

Gyakran mondjuk, kevesen vagyunk. A forradalmakat mindig a kevesek viszik győzelemre. A sokaság csak követi és ha jó neki, támogatja.

1956-ban apáink a kevesek között voltak. Ők védtek a munkások és parasztok hatalmát az ellenséggel és a megtévesztett tömegekkel szemben.

1989-ben mi voltunk a kevesek. Az árral szemben úsztunk, a NATO-tagság, a NATO-háborúk ellen küzdöttünk, felléptünk a kórházak eladása ellen.

A szocializmus nem csak álom, reális cél is. Ki lehet vívni, meg lehet teremteni, de csak hittel és kemény munkával.

Ez a mi dolgunk, ez a mi felelősségünk. A történelem erre választott ki bennünket.

Előre hát, ne csüggedjünk! Éljen Kádár János emléke! Éljen a szocializmus! Éljen a magyar nép!

Közös törekvés a modernizációért

Ünnepi szeminárium a Kínai Kommunista Párt 105. születésnapján

„Pártok közötti konszenzus és a modernizáció fejlődési útja” címmel ünnepi szemináriumra került sor a Kínai Kommunista Párt megalapításának 105. évfordulója alkalmából a Magyar Munkáspárt és a Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövetségének közös rendezésében.

A rendezvényen megjelent a kínai nagykövetség több munkatársa, a Munkáspárt Országos Elnökségének tagjai és más vendégek.

A rendezvény fő szónokai Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke és Gong Tao, a Kínai Népköztársaság nagykövete voltak.

A szemináriumon felszólalt dr. Artner Annamária, a Milton Friedman Egyetem professzora, Ju Weiwei, a Kínai Társadalomtudományi Akadémia Európai Tanulmányok Intézete Közép- és Kelet-Európai Kutatóközpontjának a vezetője, a Kína–Közép-Kelet-Európai Országok Intézetének ügyvezető igazgatója és Molnár Kristóf, a Magyar Munkáspárt aktivistája.

A szeminárium résztvevői megtekintették a Kínai Sárkok által szervezett könyvkiállítást, amely a KKP 105 éves történetét idézte fel gazdag könyvanyaggal.

Kína jelen van a magyar társadalomban – mondta Thürmer Gyula. Kína jelen van a Magyar Munkáspárt életében is. Működik a mi Kínai Sarkunk itt, a Munkácsy utcában, egy pedig Borsodbótán. Egyre több munkáspárti fiatal jut el Kínába és ismeri meg közvetlen közelről a kínai fejlődés, a kínai sikerek titkát.

A sikerek titka a kínai társadalomban keresendő – emelte ki. Kína a saját világát építi, a kínai sajátosságú szocializmust. Egy olyan világot, amelynek középpontjában a nép áll, a hatalmat a nép nevében, a nép érdekében, a néppel együtt a Kínai Kommunista Párt gyakorolja.

A 21. század váratlan kihívások elé állította Kínát, a kínai társadalmat is. A Nyugat reménykedett abban, hogy Kína nem lesz képes válaszolni a kihívásokra, leáll a fejlődés, a nép megdönti a rendszert. 2014-ben sárga esernyők tömegé-

vel vonultak a liberális erők Hongkong utcáira, de a színes forradalom nem terjedt tovább.

Xi Jinping elnök vezetésével a Kínai Kommunista Párt új utat vázolt fel. Ha Kína fejlődik, meg lehet oldani a társadalom gondjait, le lehet küzdeni a szegénységet, a falu és város közötti szakadékot, a fiatalok elvándorlását. Fejlődés kell, de olyan fejlődés, amelynek középpontjában az emberek állnak. Olyan fejlődés, amely nem a Nyugat igényeire, hanem a belső fogyasztás növelésére épül.

A kínai párt felismerte azokat a buktatókat, amelyeket a társadalom gazdagodása hoz magával. Kínában lehetnek milliárdosok, de milliárdosok nem kerülhetnek a politikai vezetésbe. Ha a politikai vezetésben valaki milliárdos akar lenni, akkor lesújt a törvény szigora és a kínai nép megvetése.

Kínai barátaink is tisztában vannak azzal, hogy változnak a korok, a szokások, új nemzedékek jönnek. Mutassuk meg az új nemzedékeknek a forradalom történetét, a párt 105 éves útját! – mondja a Kínai Kommunista Párt.

Minden cselekedetünknel idézzük fel, hogy miként kezdtük, kik voltunk, miben hittünk és miért küzdöttünk! Mondjuk el a fiataloknak, hogy miért tudtuk legyőzni a japán fasiszta hódítókat! Orizzük meg a honvédő háború 37 millió kínai áldozatának emlékét!

A Nyugat diktatúrának nevezi a kínai szocialista államot. Nincs szabadság, nincs demokrácia, elnyomják az embereket, mondják.

A valóság más és ezt deformálódott Nyugat nem érti. A kínai emberek hisznek a Kommunista Pártban. Voltak nehézségek, hibák, de sohasem csapták be a népet.

Kínában ma több mint 101 millió tagja van a kommunista pártnak. Nem mindenki tagja a pártnak, de az emberek bíznak a pártban. Az elmúlt évtizedekben mindenki élete jobbá vált, és tudják, hogy most is a jobb élet felé haladnak. Az Amerikában tanuló kínai diákok többsége hazamegy. Az európai városokban szorgoskodó kínai éttermek tulajdonosai azért dolgoznak, hogy otthon teremtsék meg saját sikeres vállalkozásukat.

A Magyar Munkáspárt a jövőben is mint szeme fényét óvja és védi a Kínai Kommunista Párt és a Magyar Munkáspárt barátságát – hangsúlyozta Thürmer Gyula.

A Magyar Munkáspárt támogatja a kínai sajátosságokkal rendelkező szocializmus elméletét és gyakorlatát. Továbbra is mindent megteszünk, ami tőlünk telik, hogy megvédjük az „egy Kína” elvet.

Támogatjuk a Magyarország és a Kínai Népköztársaság közötti együttműködés megőrzését és fejlesztését.

Mi emlékszünk az 1990 óta megtett útra. A két ország együttműködése nem egy-egy politikus, nem egy-egy vállalat, nem egy-egy város ügye. Ez közös ügy, nemzeti vállalkozás, sok év, sok évtized közös munkája. Alapja a kölcsönös érdek és a kölcsönös bizalom lett.

A kölcsönös bizalmat megteremteni nehéz volt. A kapcsolatokat megkérdőjelezni, a bizalmat meggyengíteni, lerombolni nagyon könnyű. Kérünk mindenkit, hogy Magyarország hosszútávú érdekei vezéreljenek bennünket és ne pillanatnyi megfontolások!

Gong Tao nagykövet köszönetet mondott a Munkáspártnak. Hangsúlyozta, hogy a Kínai Kommunista Párt és a Magyar Munkáspárt között hagyományos, szoros kapcsolat van, amely a közös elvekre és törekvésekre épül.

Kína fejlődéséről szólva elmondta: a Kínai Kommunista Párt vezetésével Kína a világ egyik legszegényebb országából szinte minden társadalmi-gazdasági, politikai és technológiai szempontból globális vezetővé vált.

Kína 800 millió embert emelt ki a mélyszegénységből. 2020-ra a mélyszegénységet gyakorlatilag felszámolták. Kína GDP-je mára meghaladja a 10 billió dollárt, és az ország a világ második legnagyobb gazdaságává vált. Kína a világ feldolgozóiparának 30 százalékát adja, és a világ legnagyobb áruexportőre. Kína külkereskedelme túlszárnyalta a 6 billió dollárt, ami lehetővé tette a devizatartalékok felhalmozását, állami befektetési alapok létrehozását és külföldi befektetések indítását.

A technológia terén Kína figyelemre méltó mérföldköveket ért el. A kínai távközlési eszközök ma már

legalább olyan jók, ha nem jobbak, mint az európaiak vagy az amerikaiak.

Kína a zöld technológiák terén globális vezetővé vált, különösen az elektromos autók, a nap- és szélenergia-kapacitás területén, és a világ legnagyobb vízerőműveit üzemelteti.

Az ország kiépítette a világ legnagyobb, több mint 45 ezer km hosszú nagysebességű vasúti hálózatát. 1949-ben a vonatok átlagsebessége 50 km/óra volt, ma meghaladja a 250-280 km/órát.

Hatalmas népessége ellenére Kína fenntartotta, sőt növelte az egy főre jutó mezőgazdasági termelést. A várható élettartam Kínában folyamatosan nő. 1949-ben a kínai emberek 40 évre számíthattak, mára meghaladja a 79 évet.

A Kínai Népköztársaság a jövőben is arra törekszik, mondta a nagykövet, hogy erősítse együttműködését Magyarországgal.

„Thürmer elnök úrral közösen megvitattuk a Kínai Kommunista Párt jelentős eredményeit és sikerének kulcsát. Álláspontunk szerint a párt sikerének alapja a népközpontú szemlélet, az önmegújításra való képesség, valamint az ötéves tervek tudományos megalapozottságú kidolgozása és következetes végrehajtása. Készek vagyunk a magyar féllel együttműködve előmozdítani mindkét ország saját modernizációs törekvéseit, és közösen keresni azokat a megvalósítható utakat, amelyek a világ valamennyi népének javát, valamint a közös fejlődést szolgálják” – nyilatkozta Gong Tao nagykövet a sajtónak.

Kádár Jánosra emlékezett a Munkáspárt

A múlt szombaton Kádár Jánosra emlékeztek a Munkáspárt szervezetei. Első alkalommal 1990 nyarán, Kádár János halálának első évfordulóján került sor ilyen rendezvényre, amely azóta hagyománnyá vált.

